

አማራው በሀረር-ድሬዳዋ መስመር

ቆይቷል፣ አዲስ አበባ ስኖር የሆነ ነገር ነው። የምወዳት አዲስ አበባ ስትደብረኝ፣ ፊቱ ወደ ሀረር ነበር የማዞረው። ከፊሉ የቤተሰብ አባላት በዚህ ተወዳጅ ምስራቃዊው የአገርችን ክፍል ነበር የሚኖሩት። ብቻ ወደ ሀረር ጉዞ ሳስብ ሁሌም ደስ ይለኛል። ‘እፈወሳለሁኝ’ ማለቱ ይቀለኛል።

“ለጋሃር ታምሜ አዋሽ ላይ ላገግም፣ ይሻለኝ እንደሆን ወደ ሀረር ላዝግም!”

እያለች ሜሪ አርምዴ ያኔ ስታቀነቅን ሰምቻት፣ ለኔ ያንጎራጎረች እስኪመስለኝ ድረስ እንደወደድኳት ቀርቻለሁ።

ታዲያ ሀረር ስለነብት፣ ድንገት የቤተሰቡን ፔጅ 407 ተሰበረና ድሬ ወስደን ማሰራት ነበረብን (መቸም ድሬና ፔጅ ጉድ ነው!)። ከሀረር የጀመረው ጉዟችን የተሰራውን መኪና ይዘን ወደ ሀረር ለመመለስ፣ እኔና ዘመዴ የሆነው የሀረር ሰው በሎንቺና ተሳፍረን ወደ ድሬ እንሄዳለን። ሎንቺናው እስካፍጠሙ ድረስ ሞልቷል። በተለይ ደግሞ የሃራራ ሰዓት በመሆኑ፣ መንገደኛው “ፍሬሽ” ጫቱን ታቅፎ፣ እየቃመ ይንዛል። ሹፊሩ አካባቢ ጨዋታው ደርቷል። ሹፊሩን ከበው የሚያወሩ መንገደኞች ዘና ብለው በአሮምኛ ያወራሉ። ድንገት ደግሞ በሳቅ ኋ! ብለው ይፈነዳሉ። አንዴ እንደ እሳተጎመራ ሲፈነዱ፣ ከኔ ጋር ያለው ዘመዴ ሰማልኛ፣ ትግርኛ እና ኢንግሊዝኛ አሳምሮ የሚያውቅ፣ በኢትዮጵያዊነቱ እንጂ በአማራነቱ ራሱን ፈጽሞ ገልጾ የማያውቅ አፋን አሮምኛን እንደእናቱ ቋንቋ የሚናገር ሰው ነው። በሰዎቹ ቀልድ ግራ የተጋባሁት አሮምኛ የማላውቀው እኔ ብቻ ነኝ። እና...

“ምን እንዳሉ አውቀሃል?” አለኝ። በመገረም ፈገግ ብሎ!
“ኧረ አልገባኝም! ምን ተገኝቶ ነው እንዲህ የሳቁት?” አልኩት።

የሚሉትማ፣ ብሎ -

“ጉራጌ ንግዱን ተቆጣጥሮ፣ ገንዘብ እያሳደደ ነው!”

“አሮሞውም ቡናና ጫት እያስፋፋ እርሻውን ተያይዞታል!”

“ትግሬም ጠመንጃውን ይዞ ስልጣኑን ጨብጧል።”

“አማራ ግን ወረቀትና ብዕር ይዞ ባንዴራ ስር ተኝቷል!” ሲሉ ነው በሳቅ የፈነዱት” ብሎ ተረጎመልኝ።

አይን ለአይን ተያየን - በቁጭት። ዝምታ ሰፈነ፤ በሀሳብ ባህር ውስጥ ሰመጥን።

ወያኔ አዲስ አበባ ከገባ ሦስት አመት ቢሆነው ነው። ሁለታችን በጣም የምንግባባ ዘመዳሞች ያሳዘነን ነገር ቢኖር በሰዎቹ አባባል ሳይሆን “ወያኔ በኢትዮጵያ ላይ መዝራት የጀመረውን የዘር ጥላቻ ስር ተክሏል” ከሚል ሀሳብ ነበር። ሌላው የሀገሪቱ ህዝብ ስለ ሀገር፣ ስለ ባንዴራ፣ ስለ ብሄራዊ ክብር እንዳያስብ፣ ካሰበ ደግሞ እንደ አማራ እንደሚሳቅበት.... የሚል አንደምታ ያለው የወያኔ ፖሊሲ እየተዘረጋ ነው ከሚል የተነሳ ነበር ጭንቀታችን።

ወያኔ የሀገራችን “ዋልታና ማገር” ሆኖ የኖረውን የአማራ ህዝብ ለማጥፋት ያልገለበጠው ድንጋይ፣ ያልቀነጠሰው ቅጠል የለም ማለት ይቻላል። በተለይ ደግሞ የኦሮሞ ህዝብ ከአማራው ጋር በማያባራ ግጭት ውስጥ ከትቼ ተቀናቃኝ ሳይኖረኝ ይችን አገር ዝንተ አለሙን ስገዛት እኖራለሁ ብሎ ልዩ ልዩ ፕሮጀክቶችን ሲቀርጽና ሲተገብር ኖሯል። ለአብነት ያክል የ“ቡርቃ ዝምታ” የጥላቻ መጽሀፍን አሳትሟል። “አኖሌ የጥላቻ ሃውልትን” አስገንብቷል።

እንደዋዛ ከ26 አመታት በኋላ ግን ፈውሱ ተገኘ። ያውም በጎንደር። ክብር ለጌታ ይሁና ጎንደር ላይ ከተደረገው ታሪካዊው “የኦሮሞው ደም ደሜ ነው!” ሰልፍ በኋላ፣ ኦሮሞውና አማራው የወያኔን ሴራ አክሽኑረውታል። በነተስፋዬ ገ/አብ የጥላቻ መጽሀፍ ምትክ የነፕሮፌሰር ፍቅሬ ቶሎሳ የፍቅር እና የአንደነት መጽሀፍ ተሻምተን ለመግዛት በቅተናል። “ኢትዮጵያዊነትኮ ሱስ ነው” የሚሉ እንደ ለማ መገርሳና አብይ አህመድ ከአህዴድ ወጥተው ብሄራዊው የኢትዮጵያ መድረክን ለመቆጣጠር በቅተዋል። ሲያዝን የኖረውን የኢትዮጵያን ህዝብ ልብም ፈውሰውታል። ያቺ አረንጓዴ፣ ብጫ፣ ቀይ ቀለም ባንዴራችን በተለይ በኦሮሞው ወገናችን እንደ ፀያፍ ነገር ሆኖ እንድትታይ እንዳልተደረገች፣ ዛሬ ወጣት አክቲቪስት መስፍን ፈይሳ፣ አክቲቪስት ቶሎሳ ኢብሳ ሌሎች ትንታኝም የክብር “ክራባት” አርገዋታል። ታሪኳንም ባለ ወርቃማው ብዕር አፈንዲ ሙተቂ የሚደርስላት ሆኗለች ባንዴራችን። አማራው አሸንፏል! ኦሮሞው አሸንፏል! ኢትዮጵያዊው አሸንፏል! ወያኔ ከሸፏል! ዛሬ ሰለ ባንዴራ፣ ስለ ብሄራዊ ክብር መቆርቆር የዛሬ 24 አመት በሀረር-ድሬ መስመር እንደሰማሁት የአማራው ህዝብ ጉዳይ ብቻ ሳይሆን እንደገና የመላው የኢትዮጵያ ህዝብ ጉዳይ ሆኗል። ተመስገን። ድል ለኢትዮጵያ ህዝብ!

አብርሃ በላይ

ፌስቡክ - <https://www.facebook.com/mogedd>